Budík - Brontosauři

```
    Hmi                Emi        Hmi
1. Budík zvedá ráno a pozdvihuje víčka,
       Emi            A                   Hmi
   má ruka s tvou se váže na každodenní slib.
2. Kdo ví, co je láska, snad nebe plný sluncí,
   nebo důvěra, co věří na každodenní slib.
         Hmi            A         Hmi
R: Jak dlouhá pouť, co míří nevímkam,
                            A           D
   jak písnička, co zpíváš, abys' nebyl sám,
        Emi F# Hmi
   tududu ...
3. Budík zvedá ráno, zahlíd' jsem tvou kůži,
   muži stárnou, když se stejská, když láska nedá spát.
4. Přes kamení světů nás neše naše touha,
   těch vzestupů a pádů, co odnaučej' lhát.
R:
5.=1.
```